

Església de Sant Vicenç de Malla (Osona)

El campanar de Sant Vicenç de Malla data del segle XII; aquí es pot veure abans de les obres de restauració.

DADES BÀSIQUES DE L'EDIFICI

Comarca:	Osona.
Municipi:	Malla.
Localització:	Malla és un municipi amb una població dispersa. L'església es troba en un petit nucli de tres o quatre cases, sota un turó. S'hi arriba des de la carretera de Barcelona a Vic, després de l'encreuament amb la de Manresa, o bé des d'aquesta mateixa carretera.
Tipologia:	església de culte catòlic; de tres naus i tres absis amb campanar de base quadrada sobre una nau lateral.
Època:	segle x. L'estructura actual és bàsicament dels segles XVI-XVII. El campanar és del segle XII, amb una coberta del segle XVII. Va ser restaurada entre 1982 i 1983.
Propietat:	Bisbat de Vic.

DADES BÀSIQUES DE LA INTERVENCIÓ

Tipus d'intervenció:	I fase (1982-1983), restauració del campanar. II fase (1983-1984), recerca històrica: investigació documental i arqueològica, amb excavació en extensió de tot el temple, fins i tot de les cobertes i de l'entorn immediat. Intervenció arquitectònica: consolidar les voltes i refer totes les cobertes; escatar i completar les parets interiors; enderrocar un afegit quadrangular de la capçalera i construir un nou absis major. També es va restaurar la porxada d'accés al temple i s'hi va instal·lar la calefacció.
Recerca	director: Albert López i Mullor, arqueòleg;

Encapçala la pàgina tot el conjunt arquitectònic abans de la intervenció. Al dessota hom hi pot veure la nova estructura d'accés al temple i el campanar romànic definitivament restaurat. L'estructura general de l'església és dels segles XVI i XVII.

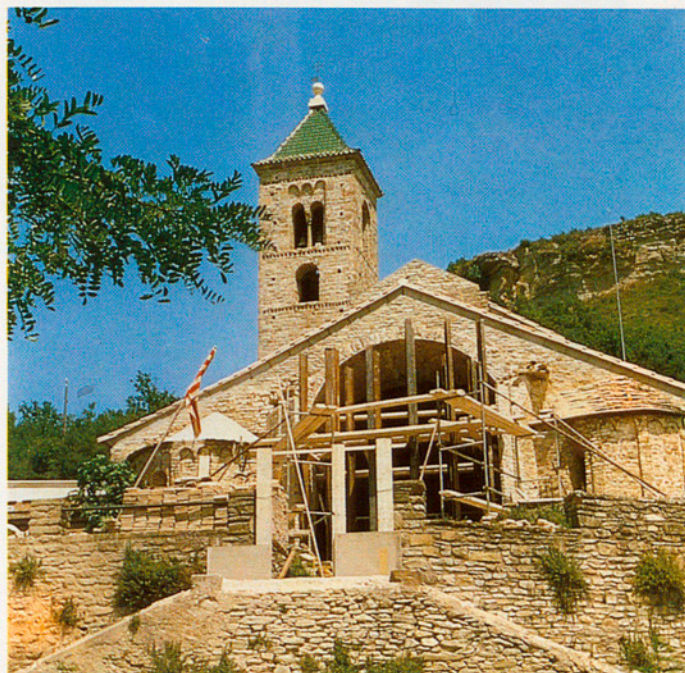
- històrica:** col·laboradors: Maria José Sureda i Bernà, llicenciada (fonts documentals); Josep Maria Nuix i Espinosa, investigació numismàtica; Domènec Campillo i Elisenda Vives, estudi antropològic; Xavier Fierro i Macia i Àlvar Caixal i Mata, arqueòlegs. Ramon Domingo i Mustarós, estudiant.
- Projecte arquitectònic:** autor: Antoni González, arquitecte. col·laboradors: Franc Fernández, Moisés Gallego, arquitectes; Juan Ramón Goitia, aparellador (càlcul estructural). data: 1983.
- Obra:** director: Antoni González, arquitecte. col·laboradors: Pau Carbó i Moisés Gallego, arquitectes; Antoni Rius, aparellador. contractistes: Josep Sabata, COPRHOSA, Granollers. data de l'inici de la intervenció: setembre 1982; realització de la II fase: abril 1983-1984. pressupost total fins a l'abril de 1984: obra arquitectònica, 36 milions de pessetes; treballs de recerca arqueològica: 4.225.000 pessetes.

SITUACIÓ GEOGRÀFICA

L'església de Sant Vicenç de Malla es troba dins el terme municipal del mateix nom, a la comarca d'Osona, i més concretament a la subcomarca anomenada la Plana de Vic. Com que el municipi de Malla té una població dispersa, no es pot dir que l'església de Sant Vicenç es trobi al centre urbà. No obstant això, és innegable que el temple té una posició força dominant sobre la resta de les masies que formen el poble.

El recinte religiós està situat en el vessant oriental del turó del Clascar, en una de les terrasses intermèdies que caracteritzen aquesta elevació en forma d'altiplà formada per margues terciàries i argiles.

Precisament aquesta muntanya, una mica més enlairada que les veïnes, almenys fins al turó de Sant Andreu de Tona,

es caracteritza per la situació estratègica que fa que domini la ruta natural que s'endinsa en la plana. Aquesta característica va ser aprofitada pels ibers, primers pobladors del turó, els quals establiren al cim un poblat que no es troba gaire lluny del lloc on, a l'edat mitjana i a finals del segle IX, es bastí un castell, segurament contemporani a la fundació de l'església. Una bona prova d'aquesta situació privilegiada pel que fa a les comunicacions naturals és que, avui dia, el temple domina la carretera Barcelona-Puigcerdà pel costat est i la ruta Vic-Manresa pel sud.

Actualment la principal activitat dels pobladors de Malla és l'agricultura, activitat que data dels temps de la seva fundació, segons constatació documental. Els conreus principals són els cerealístics, tot i que també hi ha alguns horts. Val a dir que el règim elevat de pluges afavoreix aquestes feines ●